

testesült Szépség s a következő pillanatban megenyhült, átszellemült mosollyal megfogta a leány remegő kezét s így szólt:

— A Szépség s a Művészet mámorában elkövetett bűnt, a Szépség s a Művészet nevében meg kell bocsátanom. Nos, melyiket akard hát?

— Erost — suttogta Phryné boldogan odasimulva.

— Legyen — szólt Praxitelés inkább önmagához —, hisz' neki is van némi köze a dologhoz.

Szentmihályi Valéria.

NÉZLEK.

*Nyakadra egy-egy fénysugár
Ráhull, mint régi, drága ékszer.
Szép. S a szépség e villanása
Egyesül a nagy fény-egésszel.*

*Igy álmodtalak öntudatlan
S mi jó az álmot ujralelni . . .
Mosolygasz; ó, örök mosoly ez;
Igy álmódott meg Botticelli.*

*A szépség egy-egy villanása. — —
Harmatszomjún fölissza lelkem. — —
Ne mozdulj. Így, ha egyre nézlek,
Érzem, benned magamra letem.*

Jakab Géza.